

Nogle af de til ministeren for skatter og afgifter stillede spørgsmål og dennes svar herpå**Spørgsmål 1:**

Kan det bekræftes, at ved anvendelse af investeringsfond til investeringer på Færøerne vil beskatningsretten ved efterfølgende salg af aktivet tilhøre Færøerne, og der vil da ikke blive tale om beskatning af genvundne forlodsafskrivninger.

Svar:

Det kan bekræftes, at beskatningsretten ved efterfølgende salg af aktivet vil tilkomme Færøerne. Dette følger af den dansk-færøske dobbeltbeskatningsaftales artikel 4 (om fast ejendom) og artikel 5 (om erhvervsvirksomhed). Uanset at Færøerne har beskatningsretten, kan Danmark, når afhænderen er hjemmehørende her i landet, medregne den avance, der er erhvervet på Færøerne, til den skattepligtige indkomst her i landet. Danmark skal imidlertid give nedslag i de herefter beregnede skatter med den del af disse skatter, der forholdsmæssigt vedrører den på Færøerne erhvervede avance. Dette følger af dobbeltbeskatningsaftalens artikel 15. Virkningen af det anførte er, at indtægten ved salg af aktivet får progressionsvirkning ved beskatningen i Danmark; det har ingen praktisk betydning for selskaber m.v., der beskattes efter en proportional skattesats.

Spørgsmål 6:

Med hvilke lande bygger dobbeltbeskatningsaftalen på eksemptionsprincippet, således at der eksisterer de samme muligheder for skatteunddragelse som ved anvendelse af investeringsfonds til investeringer på Færøerne?

Svar:

Skatteunddragelse som omhandlet i spørgsmålet forudsætter en kombination, hvor der ifølge intern dansk lovgivning foreligger en skattepligtig avance, til hvilken aftalelandet har beskatningsretten i henhold til dobbeltbeskatningsaftalen, og hvor aftalelandets interne lovgivning ikke betragter den givne avance som skattepligtig.

For tiden har Danmark indgået 19 dobbeltbeskatningsaftaler på eksemptionsprincippet (Brasilien, Finland, Frankrig, Færøerne, Indien, Irland, Island, Israel, Kenya, Malaysia, Norge, Portugal, Schweiz, Singapore, Spanien, Sri Lanka, Thailand, Vesttyskland og Østrig), og den omtalte kombination vil for givne avancer kunne foreligge i alle disse tilfælde. Om den gør det, vil først kunne fastslås, efter at hver af aftalepartnernes interne lovgivning er sammenholdt med de interne danske regler. En sådan sammenligning foreligger ikke og er af tidsgrunde ikke foretaget i anledning af spørgsmålet.